

νέος (επίσημος) Αθανάσιος Γεωργίου, Στεργιανόπουλος

Εγεννήθη εἰς Βραστά Χαλκιδικῆς τὴν 20ην Φεβρουαρίου 1871.-

Απεφοίτησε Ι7ετής τοῦ Ἐλληνικοῦ Διδασκαλείου ἐν Θεσσαλονίκῃ,
"Παιδευθείς δέ τὴν ἔγκυλιον Παιδείαν καὶ τὰ ἀναγκαῖα Παιδαγωγικά μαθήματα διδαχθείς, ἐπιμελῶς δέ περὶ τὴν διδασκαλικήν ἀσκηθείς καὶ περὶ τε τὰ μαθήματα καὶ τὸ ἔργον τοῦ δημοδιδασκάλου τὴν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ὑποστάς", ὡς ἐπὶ λέξει ἀναγράφεται ἐν τῷ διπλώματι, ἔλαβε τὸ ὑπ' ἀριθμ. I52/ μηνὸς Αὔγουστου 1888 διπλωμα τοῦ ὡς ἕνω Διδασκαλείου, ὑπογεγραμμένον παρά τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου Ἀρχιμανδρίτου Χρυσάνθου, Ιεροκλέους καὶ τῶν Καθηγητῶν Ἰωάννου Κ. Βεργιάδη, Ν. Κανταντζῆ, Χαραλάμπου Ἰωαννίδου, Κα. Καλογιαννίδου, Γ.Δ. Παπαθωμᾶ, ἐπικενυρωμένον καὶ παρά τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου, ἀναγορευθείς δημοδιδασκαλος πρώτου βαθμοῦ.- Ὡς ἐν τῷ διπλώματι σπισθεν ἐν τῷ ἀποσπάσματι τῶν περὶ βαθμογίας διατάξεως ἀναγράφεται ἡ ὁξία ὡς δημοδιδασκάλου α', β', γ' βαθμοῦ ἐξαρτᾶται τού μόνον ἐκ τῶν βαθμῶν τῆς ἐπιμελείας ἀλλά καὶ τοῦ τῆς διαγωγῆς.-

Αποφοιτήσας οὕτω τὸν Αὔγουστον τοῦ ἔτους 1888 εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐθνικήν, τῶν χρόνων μάλιστα ἐκείνων, ἀποστολήν του ὡς διδασκάλου εἰς ἡλικίαν I7, I/2 μόλις ἔτῶν. Αποστέλλεται ὑπό τῆς Διευθύνσεως τοῦ Διδασκαλείου εἰς Μ. Ἀσίαν, ὑπηρετήσας τό πῶτον "λίαν εύδοκιμως", ὡς σχετική πιστοποίησις τοῦ Μητροπολίτου Φιλαδελφείας, ὡς διδασκαλος ἐν τῇ Λαμπιδείᾳ Σχολῇ τῆς Κοινότητος Κούλων Φιλαδελφείας τῆς Μ. Ασίας. Ασίας κατά τό σχολικόν ἔτος 1888/1889.- Μπακολουθεῖ συνεχῆς ὑπηρεσία του ἐντοῖς Ἐλληνικοῖς Σχολείοις τῆς Μικρᾶς Ασίας: I) ἐν τῇ Ἐλληνικῇ Αστικῇ Σχολῇ Μαγνησίας (περιφερείας τῆς Μητροπόλεως, Εφέσου) (σχολ.

έτος 1889/1890), 2) ἐν Ἀξαρίω (σχολ. έτος 1890/1891), 3) ἐν Ἀλατσάτοις (Σχολ. έτος 1891/1892), 4) ἐν Συύρη (Σχολ. έτος 1892/1893), μεθ' ὧν ἐπανελθών εἰς Μακεδονίας (τὴν γενέτειραν) ὑπηρετεῖ, ἐφοδιαζόμενος διά τῶν οἰκείωναθ' ἔναστον σχολ. έτος ἐνδεικτικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐν Ζουμπάτες (σχολ. έτος 1893-1896), ἐν τῇ Ἀστινή Σχολῇ Βραστῶν (σχ. έτος 1896/97 - 1897/98 ή αἱ 1906/907 - 1907/908), ἐν τῇ Ἀστινή Σχολῇ Συνιάδες (σχολ. έτ. 1908/909) ἐν τῇ Ἀστινή Σχολῇ Βραστῶν (σχολ. έτ. 1909/910), ἐν τῷ Ημιγενασίῳ Πολυγύρου (σχολ. έτος 1910/911, 1911/912, 1912/913, 1913/914), μεθ' ὧν εἰσαχθείσης ἐν ταῖς Νέαις Χώραις τῆς Ἐπανδευτικῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους, ἐξη-
κολούθησεν ὑπηρετῶν ὡς διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Πο-
λυγύρου μέχρι τοῦ έτους 1920, μετά ταῦτα δέ μετατεθείς εἰς
Θεσσαλονίκην ὑπηρέτησεν ὡς διευθυντὴς Δημοτικοῦ Σχολείου ἐν
Θεσσαλονίκῃ, μέχρι τῆς ἐν 1931 ἀποχωρήσεώς του ἐν τῇ
δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, συνταξιοδοτηθείς.- Ἀλλά ή αἱ μετά ταῦτα
παρέσχε τάς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν ἐπανδεύσιν, διδάξας ὡς
ἔξωτερικό διδάσκαλός τού ἐπὶ οἰκείων ἐτῶν εἰς τὸ Παπάφειον, Ορ-
φανοτροφεῖον, ἀπεβίωσε δέ τὴν 8 Δεκεμβρίου 1946.-

Απόφοιτος τοῦ Διδασκαλείου, Πρωτοβάθμιος, διδαχθείς τά ἐν
αὐτῷ παιδαγωγικά μαθήματα, ή αἱ ἐξαιρούμενη τὴν μελέτην συγγραμ-
μάτων παιδαγωγικῶν ή αἱ μετά ταῦτα, διεκρίνετο μεταξύ τῶν συνα-
δέλφων του, ὡς φιλόπονος ή αἱ εύμεθοδος εἰς τὴν διδασκαλίαν.
Δέν περιωρίζεται εἰς τὴν ξηράν μετάδοσιν γνώσεων εἰς τοὺς μαθη-
τάς, ἀλλ' ἐπεμελεῖτο νά ἐμφυτεύσῃ εἰς τάς ἀπαλάς ψυχάς τῶν Ἑλλη-
νοφίδων πεποιθήσεις ἡθικά, Πατριωτικά, Θρησκευτικά.- Διηγήθυνεν
ἐπὶ πολλά ἔτη, Σχολεῖα ή αἱ ἐδίδαξε μετά φιλοπονίας μεγάλης,

δι' ὅς καί αἱ ἐπὶ Τουρκοκρατίας Κοινότητες ἐφιλοτιμοῦντο ποία ἔξ
αὐτῶν οὐάντα τὸν πρὸσλάβησαν διδάσκαλον, προσφέρουσαν ὡς μισθόν ἀ-
νώτερον τοῦ συνήθους.- Καθ' ὅλον τό διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του
καί ἐπὶ Τουρκοκρατίας καί μετ' αὐτήν κατέβαλε πάσας τάς δυνάμεις
του, ὅπως φανῇ ὥφελιμος εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα καί ἔξυπη-
ρετήσῃ τελεσφορώτερον τὴν Πατρίδα.- Ἐπὶ Τουρκοκρατίας συνέγραψε
καί Ἀριθμητικήν διά τάς 6 τάξεις τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν, ὡς ἐλέγον-
το τότε τά πλήρη Δημοτικά Σχολεῖα.-

Ἡ δρᾶσις του ὡς ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ καί ἔθνικοῦ ἐργάτου
ἔχετείνετο καί εἰς πέραν τοῦ ἐν τῷ σχολείῳ καθίκοντος ὑπηρεσίαν
ἔθνικῆς ἀποστολῆς, ὅχι μόνον διά τῶν ἔθνικοῦ περιεχομένου λόγων
του ἐν τοῖς Σχολείοις κατά τάς σχολικάς τελευτάς καί ἐν ταῖς Ἐπ-
ιλησίαις ἀκόμη, ἀλλά καί δι' ἔργων ἐν τῇ ὑποβοηθήσει τῆς Ἐλευθέρας
Πατρίδος πρός διάσωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τοῦβαρβαρικοῦ ζυγοῦ καί
τῆς βουλγαρικῆς ἐπιβολῆς.- Ἡτο ἡ ἐποχή τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος.
Τὴν Χαλκιδικήν, εἶχον ὡς δρμητήριον οἱ Μακεδονομάχοι διά τὴν
Ἀνατολικήν καὶ Κεντρικήν Μακεδονίαν καί ἀναπαυτήριον, λόγω τοῦ
ἀμιγοῦς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.- Διευθυντής Σχολείων ἐν Χαλκιδι-
κῇ εἰργάσθη τότε ὡς ἔθνικός ἐργάτης (ἐπὶ ἀρχηγίᾳ τῶν ἔλληνικῶν
σωμάτων Κορομπέση, Βασιλ. Παπανώστα, Παναγ. Τζενετέα). Διέτρεψε
καί ἐφιλοξένησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του δαπανῶν ἔξ ίδιων του (διότι
τότε ἦτο δύπωσοῦν ἔπορος) ἀγωνιστάς, παρέχων πᾶσαν συμβολήν εἰς
τά δρῶντα ἐν Χαλκιδικῇ ὡς ἄνω ἔλληνικά σώματα καί ἐν γένει εἰς
τὸν ἔθνικόν ἀγῶνα πρός διάσωσιν οινδυνευσόντων ἐν τῶν Τούρκων
ἀγωνιστῶν. Τόν Μάΐον 1908 διεκινδύνευεν ὡς ἔθνικός μάρτυς
βασανισθείς ἀπανθρώπως ὑπό τῶν Τούρκων, σωθείς ὡς ἐν θαύματος
ἐν βεβαίου θανάτου καί τῆς ἀναμενούντης μετά ταῦτα ἔξορίας.

①

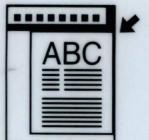
②

③

④

τῆς ἐγναθείοζεως ἐνεργείας του ἐν Χαλκιδικῇ ἀντιπροσώπου (ρῶσ-
σος χιλίαρχος Νικ. Πολτάνωφ) τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρακτόρων τῶν
Μεγ. Δυνάμεων Δέμεριν καὶ ὈΒΕΧΧΑΟΥΕΡ, τῇ συνδρομῇ τοῦ Μητρο-
πολίτου Κασσανδρείας Σιρηναίου.- Ἡ ᾧς ἄνω ἐθνική του δρᾶσις
ἀνεγνωρίσθη ὑπό τῆς Πολιτείας.-

Στα Στοίχεια του Αρχαιοτάτου γίνεται σήμερα η Εγρέψα της
Ευαγγελίου Ματθαίου τη Θρακούσα πόλη, καζάς ήγ' έτου,
της οποίας η πρωτόσημη ήταν η θέση αντιβασιλείας της.
Α. Τ. Π. Α. Αδανάς, Εγρανόουντο, με σίγηνα, να διάλεξε την
έπιπλη Αρχή, καζάς αυτού την αντιβασιλείαν και
την εγκέδωσην. Περιθέττεται όποια η Εγρέψα μητροπόλειον, η της
Εγρέψα τοπίοντας ιδιαίτερην εποικίαν ή η Α. Αντιβασιλεία ήταν η
της Κορινθίας - Λευκωνίας ή η Καραϊσκάκης, η οποίαν ήταν η αντιβασιλεία
από την οποίαν ήταν η Εγρέψα η εποικίδεσσα.

Β. Η Εγρέψα την Ευαγγελίου Ματθαίου παραχθάνεται
εποχήσια, η παραχρέπητα, η μετατροπή σε ορθόδοξη την πρωτεία
Θρακούσα πόλη, η οποία ήταν η πρωτεία της Εγρέψας μεταβιβλήθηκε Υπόδ. 8166
τη Δυτική Ερμογένη τον Ιοακώμον.

Τη σεριαλ ουρβόσιον λεγετού η Αρχή την οποίαν τοιεύεται,
απρότικο ή η Αρχανθήσα πέρις ζωγράφου, η οποίαν
είναι την ίδιαν την οποίαν την οποίαν η Εγρέψα ήταν η πρωτεία.

Η Αρχή την οποίαν λεγετού η Αρχή την οποίαν τοιεύεται,

η Εγρέψα.

Ο Αρχαιολόγος
Αδαν. Γ. Εγρανόουντο

Πρωτογένεση Προσένιος
Ματθαίου

Χαροκόπειος Τυπωμάν
Εργαστήρας Μηχανικής
Επιρρευματικής